

Εἶπε
Γέρων...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ Προσοχή στις Ἐντολές τῶν πνευματικῶν Πατέρων

Γιὰ τὸν Μοναχό, ὁ ὁποῖος λύθηκε ἀπὸ τὸν ἀφορισμὸ μετὰ θάνατον¹ Ἡ δύναμις τῆς Ἀρχιερωσύνης

Διηγήσατο ἡμῖν ὁ πρεσβύτερος ὀνόματι Πέτρος, προσελθὼν ἀπὸ Ρώμης, περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Γρηγορίου τοῦ πάπα τῆς αὐτῆς πόλεως.

Ὁ γεγωνὸς πάπας ἔκτισε μοναστήριον ἀνδρῶν μέγα καὶ δέδωκεν ἐντολήν, ἵνα μηδεὶς τῶν μοναχῶν ἴδιον ἔχη τί ποτε, μηδὲ ἕως ὀβολοῦ.

Ἄδελφός οὖν τοῦ μοναστηρίου εἶχεν ἀδελφὸν κοσμικὸν καὶ ἤτησεν αὐτόν, λέγων·

Καμίσιον οὐκ ἔχω· ἀλλὰ ποίησον ἀγάπην, ἀγόρασόν μοι.

Λέγει αὐτῷ ὁ κοσμικός·

Ἴδου τρία νομίσματα, λαβὼν ἀγόρασόν σοι, οἷον ἀρέσκει σοι.

Λαβὼν οὖν ὁ μοναχὸς τὰ τρία νομίσματα, ἀπελθὼν ἀνήγγειλε τῷ ἡγουμένῳ· ὁ ἡγούμενος ἀκούσας ἀπελθὼν ἐπήγγειλεν τῷ ἀγιωτάτῳ πάπῃ· ὁ δὲ μακάριος Γρηγόριος μαθὼν, ἀφώρισεν

Κάποιος πρεσβύτερος, ὀνόματι Πέτρος, ποῦ ἦρθε ἀπὸ τὴν Ρώμη, μᾶς διηγήθηκε γιὰ τὸν Πάπα [Ἅγιο] Γρηγόριο² τῆς πόλεως αὐτῆς.

Αὐτός, ὅταν ἐγίνε Πάπας, ἔκτισε ἓνα μεγάλο ἀνδρικό Μοναστήρι καὶ ἔδωσε

ἐντολή κανένας ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς νὰ μὴν ἔχει ποτὲ κάτι δικό του μέχρι καὶ δεκάρα.

Κάποιος λοιπὸν Ἄδελφός τοῦ Μοναστηρίου εἶχε ἓναν κοσμικὸ ἀδελφὸ καὶ τοῦ ζήτησε κάτι, λέγοντας·

Ἄν ἔχω ὑποκάμισο· δεῖξε ἀγάπη καὶ ἀγόρασέ μου.

Τοῦ λέει ὁ κοσμικός·

Νὰ τρία νομίσματα· πάρε τα καὶ ἀγόρασε ὅ,τι σοῦ ἀρέσει.

Τὰ πῆρε τότε ὁ Μοναχὸς τὰ τρία νομίσματα καὶ πῆγε καὶ τὸ ἀνέφερε στὸν Ἠγούμενο· ὁ Ἠγούμενος, ὅταν τὸ ἄκουσε, πῆγε καὶ τὸ ἀνέφερε στὸν ἀγιώτατο Πάπα. Ὁ μακάριος Γρηγόριος μό-

αὐτὸν ἀπὸ κοινωνίας, ὡς παραλύσαντα τοὺς κανόνες τοῦ μοναστηρίου.

Μετὰ οὖν ὀλίγον χρόνον ἐτελεύτησεν ὁ ἀδελφὸς ὁ ἀφωρισμένος, μὴ μαθόντος τοῦ πάπα.

Μετὰ οὖν δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀπελθὼν ὁ ἡγούμενος, ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφὸς ἀνέπαυσεν.

Ἐπὶ τοῦτο οὖν οὐ μετρίως ἐλυπήθη [ὁ πάπας], ὅτι οὐ πρὸ τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ τοῦ βίου τούτου, οὐκ ἔλυσεν αὐτὸν τὸν τοῦ ἀφορισμοῦ ἐπιτίμιον· καὶ γράψας εὐχὴν ἐν πιτακίῳ δέδωκεν ἐνὶ τῶν ἀρχιδιακόνων, κελεύσας αὐτῷ ἀπελθεῖν καὶ ἐπάνω τοῦ ἀδελφοῦ ἀναγνῶναι αὐτήν. **Ἦ**ν δὲ εὐχὴ λύουσα αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ τὸν τεθνεῶτα.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ ἀρχιδιάκονος, ὡς ἐπετράπη, ἐπάνω τοῦ ἀδελφοῦ ἀνέγνω τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἔχουσαν τὴν εὐχὴν· καὶ τοιαύτη νυκτὶ θεωρεῖ ἡγούμενος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἀποθανόντα καὶ λέγει ὁ ἡγούμενος.

Καὶ ποῦ ἦς ἕως τῆς σήμερον;

Λέγει αὐτῷ ὁ ἀδελφός·

Ὁντως, κύριε, εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἕως τῆς χθὲς οὐκ ἀπελύθη.

Ἐγνώσθη οὖν τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐν οἷα ὥρα ὁ ἀρχιδιάκονος τὴν εὐχὴν εἶπεν ἐπάνω τοῦ τάφου, ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐλύθη ἐκ τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ ἠλευθερώθη ἐκ τοῦ κατακρίματος ἢ ψυχῇ αὐτοῦ.

λις τὸ ἔμαθε τὸν ἀφώρισε ἀπὸ τὴν Κοινωνία, γιατί παράκουσε στοὺς κανόνες τοῦ Μοναστηρίου.

Ἔστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ πέθανε ὁ ἀφωρισμένος Ἀδελφός, χωρὶς νὰ τὸ μάθει ὁ Πάπας.

Μετὰ λοιπὸν ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς μέρες πῆγε ὁ ἡγούμενος καὶ τοῦ ἀνήγγειλε, πὼς ὁ Ἀδελφὸς ἀναπαύθηκε.

Αὐτὸ στεναχώρησε τὸν Πάπα πάρα πολύ, γιατί ἔφυγε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴ χωρὶς νὰ τοῦ λύσει τὸ ἐπιτίμιο τοῦ ἀφορισμοῦ. **Ἐ**γραψε τότε μιὰ Εὐχὴ σὲ γράμμα καὶ τὴν ἔδωσε στὸν Ἀρχιδιάκονο, προστάζοντάς τον νὰ πάει καὶ νὰ τὴν διαβάσει πάνω στὸν νεκρό. **Ἦ**ταν ἡ Εὐχὴ ποὺ ἔλυνε τὸν πεθαμένο ἀπὸ τὸν ἀφορισμό.

Πῆγε τότε ὁ Ἀρχιδιάκονος, ὅπως προστάχθηκε, καὶ διάβασε τὸ γράμμα, ποὺ εἶχε τὴν Εὐχὴ, πάνω στὸν Ἀδελφό.

Τὴν νύχτα ἐκεῖνη βλέπει ὁ ἡγούμενος τὸν πεθαμένο Ἀδελφό.

Τοῦ λέει ὁ ἡγούμενος·

Ποῦ ἦσουν μέχρι σήμερα;

Τοῦ ἀπαντᾷ τότε ὁ Ἀδελφός·

Πράγματι, κύριε, ἦμουν στὴν φυλακὴ καὶ μόλις χθὲς ἀπολύθηκα.

Ἐγινε λοιπὸν σὲ ὅλους γνωστό, πὼς τὴν ὥρα ποὺ ὁ Ἀρχιδιάκονος διάβαζε τὴν Εὐχὴ πάνω στὸν τάφο, ἐκεῖνη τὴν στιγμή λύθηκε ἀπὸ τὸν ἀφορισμὸ καὶ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸ κατάκριμα ἢ ψυχῇ του. □

1. Ἰωάννου Μόσχου, Πνευματικὸς Λειμών, Φιλοκαλία..., 2, Ε.Π.Ε., Θεσσαλονίκη 1987, κεφ. 192, σελ. 394-397. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

2. Ἅγιος Γρηγόριος Α': ὁ Μέγας Πάπας Ρώμης, ὁ Διάλογος (590-604). **Μ**ε λαμπρὸ ποιμαντικὸ, ἱεραποστολικὸ καὶ συγγραφικὸ ἔργο. **Ἦ** † Μνήμη του: 12η Μαρτίου.